

A budapesti központi Járásbíróság, mint munkaügyi bíróság alperest a kereset értelmében marasztalta. A budapesti felebbviteli törvényszék 38. Df. 3523/1925. sz. ítéletével felperest elutasította. Ítéletének indokolásából kiemeljük a következőket: „Igaz ugyan, hogy a követett bírói gyakorlat szerint kifejezett szerződés hiányában is jogosan tarthat igényt az alkalmazott mindazon juttatásokra is, amelyekben hosszabb időn át teljesített szolgálata alatt rendszeresen részesült, úgy, hogy ezen rendszeresen adott juttatások a fizetést kiegészítő rendszeres javadalmazással váltak. De szerződésszerű megállapodás hiányában a munkaadó nem fosztható meg azon jogától, hogy az alkalmazottainak önként adott renumerációt, amely az üzleti év eredményén alapuló, ehhez igazodó jutalmat képez, a köztudomásúan bekövetkezett nehezebb gazdasági viszonyok és ennek következtében előállott gyengébb üzleti év eredményére tekintettel lejjebb szállíthassa.“ B. J.

Versenytilalom alkalmazottal szemben. Egyike a legvitásabb kérdéseknek; adott esetben a bíróságnak kell megtalálnia azt a döntést, amely nem lépi túl a szociális védelem korlátait és a munkaszabadság elveit, másrésztől azonban biztosítja a munkaadónak jogos érdekeit is, amelyek utóvégre mégsem válhatnak közprédává.

Egyik konkrét perben oly tényállás derült ki, hogy az alkalmazott, akit a munkaadója főleg üzletek akvizitálásával foglalkoztatott, nyomban kilépése után ugyanezen szakmában önálló üzletet nyitott, sőt saját vállomása szerint már a felmondási idő alatt megszerezte az iparigazolványát, noha belépésekor írásbeli megállapodást írt alá, mely szerint kilépése után hat hónapig a szakmában nem önállóíthatja magát.

A budapesti kir. törvényszéknek munkaügyekkel foglalkozó fellebbezési tanácsa (38. Pf. 3868/1925. sz. ítéletében) jogosnak találta a munkaadó igényét a versenytilalom megszegése esetére kikötött kötbérről vonatkozólag, kimondván, hogy a versenytilalom kikötése a fenti alakban jó erkölcsökbe nem ütközik. Megállapítja továbbá: azt is, hogy alaptalan az alkalmazott perbeli védekezése azzal a körülménnyel, hogy kilépése után nem tudott állásba jutni, vagy hogy ilyet nem talált, mert a versenytilalom kikötését ez a körülmény tárgyitalanná nem teszi. F. P.

Nyilvános előadás a munkaügyi eljárásban. Alperes felülvizsgálattal azt panasolta, hogy a felebbezési bíróság, miután elrendelte a szóbeli tárgyalást, a Pp. 516. és 517. §-ainak megsértésével vette figyelembe a felperes csatlakozását. A Kuria a panaszt alaptalannak találta a következő indokból:

„A Pp. 517. §. utolsó bekezdése a szóbeli tárgyalás elrendelése esetén ugyanazt a tilalmat foglalja magában, hogy a Pp. 513. §. esetében vagyis ott, ahol a felebbezést a *törvény alapján* az ebben a §-ban természetesen meghatározott esetekben kell szóbeli tárgyalás kitézése nélkül elintézni, a felebbezési kérelmet sem felemleni, sem megváltoztatni nem lehet és csatlakozásnak sincs helye, a 9180/1920. M. E. rendelet fentebb felhívott 22. §-ának második és harmadik bekezdése azonban ilyen korlátozó rendelkezéseket nem tartalmaz.“ (P. II. 2047/1925.)

Ez a kérdés figyelmeztet a rendszeres törvény novelláris megbolygatásának veszedelmére. Van tehát „nyilvános előadás“, amit a törvény szabályoz és van nyilvános előadás, ami nem mindenben igazodik a törvényhez. Elfajta kettősségek keletkezése a szükségtelen viták melegágya és előidézésük kerülendő volna. B. S.